

РЕШЕНИЕ

№ 2863

гр. София, 30.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 35 състав, в публично заседание на 24.09.2009 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **4569** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ и чл.145 - чл.178 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г С С и И Н С срещу Заповед № ДК-02-СО-52 / 04.08.2008 г. на Началника на Столична регионална дирекция за национален строителен контрол /СРДНСК/, с която е разпоредено премахване на незаконен строеж: „Ограда, изградена с телена мрежа на метални колове върху ивична бетонова основа на УПИ, п.XVI-463, кв.36 по плана на с.Требич, на територията на район „Н”, Столична община, изпълнен без издадени строителни книжа.

Жалбоподателите сочат, че не са знаели, че за поставянето на ограда е необходимо издаване на разрешение за строеж и че след издаване на заповеда са поискали узаконяването ѝ. Смятат, че оградата не противоречи на ЗУТ, не пречи на съседите и предпазва имота и градините от крадци и животни, поради което молят за отмяна на заповедта за премахването ѝ.

Ответникът по делото, комплектова административната преписка по реда на чл.152 от ЗУТ, но редовно уведомен, но не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

С градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лица с активна процесуална легитимация и в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите и възраженията на страните и прецени доказателствата по делото, в резултат на извършената служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

На първо място, процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Правомощията за издаване на заповед за премахване на незаконни строежи или на части от тях, съгласно чл. 225, ал.1 от ЗУТ е на Началника на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице. По делото е представена Заповед № РД-13-182 / 29.05.2007 г. на началника на ДНСК, представляваща доказателство за наличието на надлежно делегиране на правомощия по ЗУТ.

Компетентни съгласно чл.225, ал.3, във връзка с чл.222, ал.2, т.1 от ЗУТ са и лицата, издали констативния акт по реда на този член, като длъжностни лица на Дирекцията за национален строителен контрол.

На второ място, административният орган е спазил специфичната, предвидена в чл.225, ал.3 от ЗУТ процедурата по констатиране на незаконно строителство, представляваща и гаранция за спазване правата на заинтересованите лица и законосъобразността на самата заповед, видно от Констативен акт № КА-С9-147-1А-Г от 07.04.2009 г., Констативен протокол № КА-С9-147-Г от 07.04.2009 г., Съобщение № КА-С9-147-1А-Г от 07.04.2009 г. и Служебна бележка № СБ-С9-147-Г от 07.04.2009 г.

Заповедта е издадена, след като са били установени всички правнорелевантни факти и при ясна фактическа обстановка.

На трето място, административният орган правилно е приложил и материалния закон, като се е съобразил и с целта на закона.

С оглед установяване на действителните параметри на извършените работи, предмет на заповедта за премахване, както и дали същите съответстват на изложеното в констативния акт и обстоятелствената част на оспорваната заповед, по делото е назначена и съдебно – техническа експертиза, приета по делото без оспорване от страните. Вещото лице описва подробно параметрите на оградата, като потвърждава съответствието им с установеното от административният орган.

По делото е безспорно установено наличието на „строеж” по смисъла на §5, т. 38 от ДР на ЗУТ, доколкото тази разпоредба сочи като такъв и „оградата”, независимо от нейния вид.

Съгласно чл. 148, ал.1 и ал.2 от ЗУТ строежи, т.е. вкл. и огради, могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, като за целта преди започването на строежа е необходимо издаването на специално разрешение за строеж от главния архитект на общината, а за градовете с районно деление - по решение на общинския съвет - от главния архитект на района.

Строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон / чл.137, ал.3 от ЗУТ/.

В конкретния случай, доколкото строежът, предмет на процесната заповед за премахване, попада между тези, изчерпателно посочени в чл.147 от ЗУТ, при които, за да бъде издадено за разрешение за строеж, не се изисква инвестиционен проект – чл.147, ал.1, т.7 от ЗУТ – за ограда с височина до 2.20 м., последният не е необходим.

Строежът не попада в обхвата на изключенията по чл. 151 от ЗУТ, за които не се изисква наличието на разрешение за строеж.

При горните разпоредби, преди изграждането на ограда, е задължително издаването на разрешение за строеж. При издаването му компетентният орган ще прецени спазването на изискванията по чл. 48 от ЗУТ и съответно дали преди издаването му, в зависимост от височината на плътната част на оградата и разположението на последната на терена, ще е необходимо изричното съгласие на собствениците на съседни имоти.

Следва да се отбележи, че изискванията на чл. 48 от ЗУТ относно техническите параметри на оградата, съответно наличието на съгласие, са само предпоставки, които се обсъждат от органа, компетентен да даде или да откаже издаването на разрешение за строеж, съответно, подлежи на обсъждане и установяване при наличието на оспорване на отказ за издаване на разрешение, какъвто не е предмет на настоящия спор.

Материалноправната предпоставка за издаване на настоящата заповед по чл. 225, ал. 1, във връзка с чл.222, ал.1, т.10 от ЗУТ, е посочена в чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, а именно достатъчно е да е установено, че е налице „строеж”, който е извършен „без разрешение за строеж”.

Такова не е представено, а и не се твърди от жалбоподателите да е издавано. Напротив, последните сочат, че преди строежа на оградата не са искали издаването на разрешение за строеж, тъй като не са знаели за необходимостта от такова.

Предвид горното съдът приема, че по делото е безспорно установено, че строежът е извършен без издадено по установения ред разрешение за строеж.

Преди издаване на заповедта, който е правнорелевантният момент, не е налице и искане или акт за узаконяването му. По делото се установява, че искане за узаконяване на оградата е подадено едва с вх. № АС-94-00-258 / 04.08.2009 г. в район „Н” – Столична община.

С оглед изпълнението на оградата през 2006 г., което се потвърждава и от експертизата по делото, неприложими са разпоредбите на § 16, ал.1 и ал.2 от ПР на ЗУТ, отнасящ се до незаконни строежи, извършени до 07.04.1987 г., съответно до 30.06.1998 г.

От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на процесната заповед, като постановена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената административна процедура, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Жалбата, като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на делото и при направените от страните искания, съдът, с решението следва да се произнесе и по въпроса за разноските по делото. Съгласно чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Такива, обаче, нито са направени, нито са поискани от ответника.

Водим от горното, основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд – С-град, II отделение, 35 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г С С и И Н С срещу Заповед № ДК-02-СО-52 / 04.08.2008 г. на Началника на Столична регионална дирекция за национален строителен контрол. Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на

съобщаването му, чрез настоящия съд, пред Върховен административен съд.
Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните, като за
ответника се изпрати до РДНСК – Югозападен район, началник сектор С.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: